

Folketingets Ombudsmand
post@ombudsmanden.dk

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2020 - 6970

Doknr.
312915

Dato
0128-09-2020

Til Folketingets Ombudsmand (dok. nr. 20/02581-3/PH)

Social- og Indenrigsministeriet modtog den 29. juni 2020 en kopi af Ombudsmandens brev til Ankestyrelsen, hvor Ankestyrelsen anmodes om en udtalelse vedrørende fire spørgsmål om afgørelseskompetencen i sager om samvær mellem et anbragt barn og deres netværk.

Det fremgår videre, at udtalelsen skal sendes via Social- og Indenrigsministeriet, så ministeriet får lejlighed til at forholde sig til Ankestyrelsens udtalelse.

Social- og Indenrigsministeriet har den 16. september 2020 modtaget Ankestyrelsens udtalelse. Udtalelsen vedlægges. I forlængelse heraf fik Social- og Indenrigsministeriet frist til den 15. oktober 2020 for afgivelse af endeligt svar til Ombudsmanden.

Social- og Indenrigsministeriet skal på den baggrund bemærke følgende:

Ad spørgsmål 1 fra Folketingets Ombudsmand:

”Ankestyrelsen [bedes] oplyse, om bestemmelsen i § 71 efter styrelsens opfattelse skal forstås således, at der skal fastlægges en kreds af personer, som udgør barnets netværk, når der i forbindelse med en afgørelse om anbringelse af et barn skal tages stilling til barnets samvær med (forældre og) netværk”.

Social- og Indenrigsministeriet har i forhold til spørgsmål 1 noteret sig Ankestyrelsens svar, hvoraf det fremgår, at ”kommunen, når et barn eller ung anbringes uden for hjemmet, skal vurdere, om der konkret er personer, som kan antages at være netværk for barnet ud fra en konkret vurdering af barnets tilknytning – eller fremtidige mulige tilknytning – til personen”.

Social- og Indenrigsministeriet er enig i Ankestyrelsens svar, og har således ikke yderligere bemærkninger i forhold til dette spørgsmål.

Ad spørgsmål 2 fra Folketingets Ombudsmand:

”Ankestyrelsen bedes endvidere oplyse, om der efter styrelsens opfattelse i den forbindelse skal tages stilling til, om samvær med hver enkelt person, der anses for at være omfattet af barnets netværk, vurderes at være til barnets bedste, eller om dette alene skal ske på baggrund af en ansøgning fra personen fra netværket (eller forældremyndighedsindehaveren eller barnet) om samvær.”

I forhold til spørgsmål 2 har Social- og Indenrigsministeriet noteret sig Ankestyrelsens svar, hvoraf det bl.a. fremgår, at ”kommunen altid har pligt til at tage stilling til samvær med netværk. Dette kan være, når der foreligger en ansøgning om samvær fra netværket, forældremyndighedens indehaver eller barnet eller den unge. Kommunen skal imidlertid også uden ansøgning tage stilling til, om der skal være samvær med personer fra netværket. Dette følger af kommunens forpligtelse til at holde barnets forbindelse til netværket ved lige.”

Social- og Indenrigsministeriet er enig i Ankestyrelsens svar, og har således ikke yderligere bemærkninger i forhold til dette spørgsmål.

Ad spørgsmål 3 fra Folketingets Ombudsmand:

”Jeg beder også Ankestyrelsen om at oplyse, om det er i overensstemmelse med servicelovens § 71 at undlade at træffe afgørelse om samvær (over for forældremyndighedsindehaver og børn over 12 år), når kommunen ikke mener, at en ansøgning om samvær fra netværk skal imødekommes, og om det i den forbindelse har betydning, om forældremyndighedsindehaveren og barnet over 12 år (heller) ikke ønsker samvær.”

Social- og Indenrigsministeriet skal i det hele henholde sig til Ankestyrelsens svar. Det fremgår heraf, at kommunen ”om fornødent [skal] træffe afgørelse om samvær med netværket eller sørge for, at sagen bliver forelagt for børn og unge-udvalget. Dette følger af servicelovens § 71, stk. 2, jf. stk. 3 og 4. ”

Det fremgår videre af Ankestyrelsens svar, at det ”er Ankestyrelsens opfattelse, at det betyder, at der altid skal træffes en afgørelse om omfanget og om udøvelsen af samværet i de tilfælde, hvor samværet begrænses i forhold til netværkets eller barnets og/eller forældremyndighedsindehavernes ønsker om samvær. Det er efter Ankestyrelsens opfattelse således ikke i overensstemmelse med reglerne, hvis kommunen ikke vil træffe en afgørelse, når kommunen mener, at en ansøgning om samvær fra netværk ikke skal imødekommes, da samvær derved begrænses. Det er efter Ankestyrelsens opfattelse således uden betydning for kommunens pligt til at træffe afgørelse i denne situation, om forældremyndighedsindehaveren og barnet over 12 år (heller) ikke ønsker samvær [...]”

Social- og Indenrigsministeriet er således enig i Ankestyrelsens svar, og har ikke yderligere bemærkninger i forhold til dette spørgsmål.

Ad spørgsmål 4 fra Folketingets Ombudsmand:

”Jeg beder desuden Ankestyrelsen om at udtale sig om, hvorvidt principafgørelse 57-15 skal forstås sådan, at en sag om samvær mellem et barn og netværk, herunder tidligere plejefamilier, der efter sin art er omfattet af børn og unge-udvalgets kompetence efter servicelovens § 71, stk. 3, kun skal forelægges udvalget, hvis forældremyndighedsindehaveren eller barnet over 12 år er uenig(e) i kommunens vurdering. Jeg henviser til citatet under pkt. 5 ovenfor. I bekræftende fald beder jeg Ankestyrelsen om at redegøre for det retlige grundlag for denne opfattelse, herunder om den er i overensstemmelse med servicelovens § 71.”

I forhold til spørgsmål 4 har Social- og Indenrigsministeriet noteret sig Ankestyrelsens svar, hvoraf det fremgår, at Ankestyrelsen ”i principmeddelelse 57-15 [har] anført, at sagen alene skal forelægges for børn og unge-udvalget i de tilfælde, hvor samvær be-

grænses til mindre end én gang hver fjerde uge og hvor forældremyndighedens indehavere og barnet eller den unge over 12 år er uenige heri. Dette er ikke udtryk for vores retsopfattelse [...].”

Hertil skal Social- og Indenrigsministeriet bemærke, at efter ministeriets vurdering er det afgørelsens indgribende karakter, der er afgørende for, om det er forvaltningen eller børn og unge-udvalget, der skal træffe afgørelse om et anbragt barn eller ungs samvær og kontakt under anbringelsen. Hvis samværet skal begrænses til mindre end én gang om måneden, eller samværet skal være overvåget, er det således børn og unge-udvalget, der skal træffe afgørelsen, uanset om afgørelsen retter sig mod forældrene eller personer i netværket. I forhold til afgørelseskompetencen i den enkelte sag har det således efter ministeriets vurdering ikke betydning, om forældremyndighedsindehaver eller barnet, som er fyldt 12 år, ikke ønsker samværet.

På den baggrund tager ministeriet til efterretning, at Ankestyrelsen oplyser, at det i principafgørelse 57-15 anførte ikke er udtryk for styrelsens retsopfattelse.

I forlængelse heraf tager ministeriet til efterretning, at Ankestyrelsen vil gennemgå sine udmeldinger om praksis på samvær med netværk, og orientere ombudsmanden om resultatet af denne gennemgang. I den forbindelse imødeser Social- og Indenrigsministeriet ligeledes en orientering fra Ankestyrelsen om resultatet af gennemgangen.

Med venlig hilsen

Dan Theolander Holmgreen